

عنوان مقاله:

نقش سیستم های سطوح آبیگر باران در احداث باغهای مثمره دیم در مناطق نیمه خشک استان گلستان

محل انتشار:

دومین همایش ملی کشاورزی بوم شناختی ایران (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

غلام رضا شاهینی - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان گلستان

خلاصه مقاله:

کمبود آب به عنوان فاکتور محدودکننده استقرار و توسعه پوشش نباتی درختی و درختچه‌های در مناطق خشک و نیمه‌خشک است. استفاده از تکنیک سطوح جمع‌کننده آب باران می‌تواند راه‌کاری موثر در استقرار نباتات با نیاز آبی بیشتر از نزولات محل کشت باشد. در این تکنیک آب از یک ناحیه جمع‌آوری شده و در یک ناحیه دیگر سیستم که چاله غرس نهال است متمرکز می‌شود در واقع براساس نیاز آبی گیاه می‌توان سطح ناحیه جمع‌کننده را تغییر داد. بررسی استقرار نهال گونه زیتون در شرایط دیم در منطقه نیمه خشک مراوه تپه با استفاده از سیستمهای سطوح آبیگر لوزی شکل نشان داد که این مهم بسهولت قابل دسترسی است. زنده ماندی و رشد نهالهای کشت شده در این سامانهها بعد از گذشت 5 سال نشان داد که این روش در سطح منطقه قابل اجرا میباشد. میانگین رشد قطری یقه نهالها، تاج، ارتفاع و زنده ماندی نهالها در استفاده از روش سیستمهای سطوح آبیگر لوزی شکل بعد از گذشت 5 سال به ترتیب 18,3 میلیمتر، 63,5 سانتیمتر، 51,9 سانتیمتر و 100 بطور ٪ کاملاً معیندار با شرایط کشت معمولی متفاوت بود.

کلمات کلیدی:

سیستمهای سطوح آبیگر باران، مناطق نیمه‌خشک، استان گلستان، درخت زیتون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/28228>

